

НАДА

ПРИМЕНИТЕ ЗАКОН ТРОЈСТВА

Ради оно што умеш, оним што имаш, тамо где си.

Теодор Рузвелт

Три основна задатка којима се бавите представљају ваш највреднији допринос вашој компанији или организацији. Ваша способност да прецизно одредимо та три кључна задатка и да се затим фокусирамо на њих највећи део свог времена је од изузетне важности, како бисте задатке обавили најбоље што можете. Можда је најважнија реч бизниса реч *допринос*. Ваша награда, и финансијска и емоционална, увек ће бити директно пропорционалан вашим резултатима, вредности вашег доприноса. Уколико желите да повећате своје награде, морате се фокусирати на повећање вредности онога што радите. Морате се посветити томе да донесете више резултата својој компанији. А три кључна питања увек доприносе највише. Ево једне вежбе: Узмите лист папира и онда у року од тридесет секунди, запишите своја три најважнија циља у животу овог тренутка. Открили смо да када људи имају само тридесет секунди да запишу три најважнија циља, њихови одговори су прецизни као да имају тридесет минута или три сата. Изгледа да њихов подсвесни ум ради великом брзином и њихова три најважнија циља 'искоче' из главе на папир, често на изненађење људи који раде вежбу. У 80 и више процената случајева, људи имају три заједничка циља: прво, циљеви у вези са

финансијама и каријером; друго, циљеви у вези са породицом или везама; и треће, циљеви у вези са здрављем и физичком кондицијом. И тако и треба да буде. Ово су три најважније области у животу. Ако себе оцените на скали од један до десет за сваку од ове три области, можете одмах одредити где се успешни у животу, а где треба нешто побољшати. Пробајте ову вежбу. Дајте ову вежбу вашем брачном другу или деци. Одговори би могли бити поприлична откривења.

Касније, проширите ову вежбу тако што постављате следећа питања:

1. Која су ваша три најважнија циља у бизнису или каријери овог тренутка?
2. Која су ваша три најважнија циља у вези са породицом или везом овог тренутка?
3. Која су ваша три најважнија финансијска циља овог тренутка?
4. Која су ваша три најважнија циља у вези са личним и професионалним развојем овог тренутка?
5. Која су ваша три најважнија циља у вези са здрављем овог тренутка?
6. Која су ваша три највећа проблема или бриге у животу овог тренутка?

Када присилите себе да постављате ова питања и одговарате на свако од њих у року од тридесет и мање секунди, бићете запањени одговорима. Који год ваши одговори били, они ће обично бити прецизне слике ваше

праве тренутне ситуације у животу. Ови одговори ће вам рећи шта је то заиста важно за вас.

Док постављате циљеве и приоритете, организујете се, усредсређени сте само на један задатак у једном тренутку и дисциплинујете себе да до краја завршите своје најважније задатке, никада не смете заборавити да је ваш крајњи циљ да живите дуг, срећан и здрав живот.

Упамтите, управљање временом је средство да се дође до циља.

Главни разлог због којег развијамо вештину управљања временом је тај да можете завршити све што сам је заиста важно у послу и ослободити себи што више времена за то да у приватном животу радите ствари које вам пружају највећу срећу и задовољство.

Целих 85 процената ваше среће у животу потиче од добрих односа са другим људима, нарочито онима који су вам најближи, као и са члановима ваших породица. Критична детерминанта квалитета ваших веза је количина времена које проводите у личном контакту са људима које волите и који воле вас.

Сврха управљања временом и урадите више за краће време је да проводите више времена дружећи се 'уживо' са људима до којих вам је стало, да радите ствари које вам пружају највише задовољства у животу.

Рачуна се само квалитет времена проведеног на послу и важна је само количина времена које проведете код куће.

Да бисте свој живот држали у равнотежи, требало би да одлучите да радите све време док сте на послу. Када одете на посао, савијте главу и радите све време. Почните мало

раније, останите мало дуже и радите мало напорније. Не губите време. Сваки минут који проведете у доконом ћаскању са колегама је време које сте одузели послу који морате обавити уколико желите свој задатак да урадите добро. Што је још горе, време које протраћите на послу често мора бити одузето од времена које бисте провели са породицом. Мораћете или да останете дуже на послу или да понесете кући и радите увече оно што је требало да завршите. Тиме што не радите брзо и ефикасно током радног времена, стварате себи непотребан стрес и лишавате чланове своје породице најбоље особе каква бисте могли да budete.

Једна од најчувенијих изрека старих Грка је 'Умереност у свим стварима.' Потребна вам је равнотежа између посла и приватног живота. Морате поставити приоритете између посла и приватног живота. Морате поставити приоритете на послу и концентрисати се на своје најважније задатке. У исто време, никад не смете изгубити из вида чињеницу да је разлог зашто радите ефикасно и брзо то да можете да уживате у квалитетнијем животу код куће са својом породицом.

Како да постигнем равнотежу између посла и живота код куће? Морате је успостављати све време. Никада не стигнете до тачке где сте све урадили савршено. На томе морате радити.

Ваш циљ би требао да буде да свој посао радите најбоље што можете - да урадите највише што можете и да уживате у највишим могућим наградама које можете стећи у каријери. У исто време, морате се увек сетити да 'миришете цвеће успут.' Никада не губите из вида праве разлоге зашто радите тако

напорно и зашто сте толико одлучни да постигнете највише што можете у оквиру времена које сте уложили. Што више времена проводите 'лицем у лице' са људима које волите, то ћете бити срећнији.

КЉУЧ

ЈЕСМО ли једно са оним људима који су одговорни за стравична дела која ми никада не бисмо учинили? Да ли треба да прихватимо да смо сједињени и са особама које раде супротно од свега што сматрамо добрим, хуманим и племенитим? Чак и ако би идеја нашег јединства достигла критичну масу и ако бисмо створили друштво у којем готово да не би било никаквог ужасног понашања, шта ћемо са малобројном, сићушном мањином, која би се и даље тако понашала? И шта ћемо са много више оних који ће наставити тако да се понашају у тренутним друштвеним условима, док наша врста чека да идеја њене појединачности достигне критичну масу? Ово је свакако оправдано питање. Одговор је да људска бића могу да прихвате јединство чак и са особама које је неко означио као најгори део наше врсте - кључ који олакшава доношење ове одлуке може се преставити једном речју. Ускоро ћу вам предати кључ али пре тога, 'преамбула'. Прихватање нашег јединства не захтева од нас да прихватимо и нашу 'истоветност'. Реч *нераздвојни* и *идентични* нису синоними. Нико не каже да то што смо сви једно значи и да смо сви исти. Намеће се питање можемо ли прихватити да постоји део наше сједињене целине који је појединцима у њој одбојан и неприхватљив. Ово питање још боље погађа суштину када се

постави на овај начин: да ли вам је икад неки део вас био одбојан и неприхватљив? Ако је одговор *не*, вероватно ће вам бити тешко да усвојите гледиште да сте једно са људима који се понашају на вама неприхватљив начин. Ако можете да се присетите прилика када се урадили нешто одбојно и неприхватљиво, вероватно ћете моћи да разумете како неко може да уради чак и ужасне ствари (које ви никада не бисте урадили), и тако ћете почети да разматрате оно што Капра и многи други физичари поручују: да је све један ентитет - иако није све идентично. Сагледајте овај проблем из праве перспективе. Присетите се људи које сте осуђивали због њихових ужасних дела. Размислите како би они одговорили на најсаосећајније животно питање: 'Шта те је толико повредило да сада осећаш како мораш да повредиш друге људе да би ти рана зарасла?' Ако дубље истражимо ово питање, проналазимо кључ који нам помаже да на потпуно другачији начин посматрамо друге људе јер то питање у себи садржи претпоставку да се у корену сваке особе налази урођена доброта, и да је то подручје *на коме смо сви једно*. То је део који нам је свима заједнички. Ако су се неки људи због бола удаљили од тог дела себе, то не значи да он више не постоји. То само значи да га они више не виде, али не и да га више не поседују. Ево, дакле, тог кључа. Чини га једна реч: *саосећање*. Нисте случајно набасали на овај текст. Нисте га случајно приметили. Знали сте, макар на неком дубљем нивоу, да он читавом човечанству нуди оно за чим много од нас

трагају. Излаз из ове мочваре. Мачету која ће прокрчити пут кроз џунглу. Мост којим ћете пречи преко набујале реке. Упамтите, СВАКИ ЧИН ЈЕ ЧИН ЉУБАВИ. Реченица је подебљана да би се нагласила њена важност на спиритуалном путовању човечанства - путовању на које сте сада кренули одлучнији него икада раније...осим ако мислите да вам је све ово што овде читате случајно упало у руке.

МОСТ

НЕСУМЉИВО је и без изузетка тачно да ни сада ни током читаве људске историје није постојало ниједно људско дело, избор или одлука који нису проистекли из љубави. У неким случајевима то је дубоко изобличена љубав. У неким веома тужним случајевима ради се о поремећеном, извитопереном испољавању љубави. Али чак и најгнуснији злочини, најужаснија дела, била су израз нечије љубави према нечему. Када се дубље истражи, потврђује се тачност ове тврдње. Духовни учитељи одавно нам поручују: 'Љубав је све што постоји.' Ово је темељ важног увида и представља мост на еволутивном путу наше врсте. Ако је тачно то што нам кажу многобројни духовни учитељи . ако је чиста енергија и изворна суштина целокупног Универзума заправо оно што, људским речником називамо 'љубав' - онда све што постоји извире из ње и представља њено испољавање. Шта је онда страх? Шта је бес? Шта је мржња? Шта је зло? Шта је насиље и убијање? Ово, свакако, не могу бити изрази љубави? Али ипак јесу. Када човек ништа не би волео, ничега се не би ни бојао. Када не би

постојало нешто што воли, ништа га не би разбеснело. Када особа (или група) ништа не би страшно волела - неки прин-материјални предмет - не би јој ни на памет пало да посегне за очајничким мерама да то прибави и, задржи или заштити. Када нема снажне љубави усмерене ка неком објекту, онда нема ни беса ако га не поседујемо или ако нам га одузму.